

Komentar Evandjelja: Vrijednost običnih riječi

Evandjelje utorka IV tjedna kroz godinu i komentar.

Evandjelje Mk 5, 21-43

Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge pa ga usrdno moljaše: »Kćerkica mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!« I pođe s njima. A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga.

A neka je žena dvanaest godina bolovala od krvarenja, mnogo pretrpjela od pustih liječnika, razdala sve svoje i ništa nije koristilo; štoviše, bivalo joj je sve gore. Čuvši za Isusa, priđe mu među mnoštvom odostraga i dotaknu se njegove haljine. Mislila je: »Dotaknem li se samo njegovih haljina, bit ću spašena.« I odmah prestane njezino krvarenje te osjeti u tijelu da je ozdravila od zla.

Isus odmah u sebi osjeti da je iz njega izišla sila pa se okrenu usred mnoštva i reče: »Tko se to dotaknu mojih haljina?« A učenici mu rekoše: »Ta vidiš kako te mnoštvo odasvud pritišće i još pitaš: ‘Tko me se to dotaknu?’« A on zaokruži pogledom da vidi onu koja to učini.

Žena, sva u strahu i trepetu, svjesna onoga što joj se dogodilo, pristupi i baci se preda nj pa mu kaza sve po istini. On joj reče: »Kćeri, vjera te

tvoja spasila! Pođi u miru i budi zdrava od svojega zla!«

Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom. »Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?« Isus je čuo taj razgovor pa će nadstojniku: »Ne boj se! Samo vjeruj!« I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas. Uđe i kaže im: »Što bučite i plačete? Dijete nije umrlo, nego spava.« A oni mu se podsmjehivahu.

No on ih sve izbaci, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratioce pa uđe onamo gdje bijaše dijete. Primi dijete za ruku govoreći: »Talita, kum!« što znači: »Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!« I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. On im

dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti.

Komentar

Današnje Evandjelje pokazuje nam dva izvanredna čuda. Glavno je uskrsnuće Jairove kćeri iz mrtvih, čin beskrajne moći. No, postoji drugo čudo koje se događa usred pripovijesti - prekid, ako želite - zacjeljivanje žene s krvarenjem. Djelovala je u tajnosti jer je morala: nije mogla otvoreno pristupiti Isusu jer ju je njezino stanje činilo nečistom. Ali ona je imala vjere i Isus joj posebno pripisuje njezino ozdravljenje riječima: "kćeri; tvoja te vjera izliječila."

Isus je bio Bog. Ni jedno liječenje nije bilo teže od onog drugog drugog, ali primijetili smo da je svako od njih provodio drugačije: jedno riječju,

drugo dodirrom ili jednostavnom gestom itd. U tim detaljima otkrivamo način koji Krist koristi kako bi poučavao svoje učenike, a zapravo i nas. U tim postupcima postoji nešto sakramentalno: sveto se očituje kroz znakove i riječi, a sve uobičajeno je normalno.

Pročitali smo aramejski "Talitha qum", zadržan u Markovoj verziji ovog Evanđelja, riječi kojima je ozdravio Jairovu kćer: "Djevojko, zapovijedam ti, ustani" (Mk 5,41). Evanđelist je vjerojatno zadržao te riječi kako bi nam pokazao da je Bog koristio ljudske riječi, na lokalnom dijalektu, da učini čudo. Obične riječi postaju božanski instrument, proizvode nadnaravne i čudesne učinke.

Također se naše riječi i postupci mogu činiti uobičajenima, pa čak i beznačajnima, ali ako ih sjedinimo s Bogom, one će također biti kanali

njegove milosti, a On će iz njih izvući izvanredne rezultate i učiniti čuda. Kao i u slučaju žene s krvarenjem, sve ovisi o našoj vjeri. Imamo li tu vjeru?

Andrew Soane // pat138241 -
Getty Images Pro

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-feria-iii-cuarta-
semana-tiempo-ordinario/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-iii-cuarta-semana-tiempo-ordinario/) (22.03.2026.)